

УДК 78.2

DOI <https://doi.org/10.32782/2310-0583-2021-47.05>

ВОКАЛЬНІ ТВОРИ ФРАНЦА КСАВЕРА МОЦАРТА У ФОНДАХ БІБЛІОТЕКИ ЛНМА ІМ. М. В. ЛИСЕНКА

Наталія Майчик – кандидат мистецтвознавства, доцентка кафедри джазу та популярної музики та кафедри спеціального фортепіано, Львівська національна музична академія імені М. В. Лисенка

Стаття присвячена розгляду видань вокальних композицій Ф. К. Моцарта з архіву бібліотеки Львівської національної музичної академії ім. М.В. Лисенка у джерелознавчому та жанровому аспектах. Аналіз наявних нотних видань дає підстави для спостережень над суспільними запитами його доби, жанровими різновидами, поетичними пріоритетами митця, особистими контактами з провідними видавництвами Європи тощо. Названа сфера творчості представлена такими різновидами: німецька пісня, романс, елегія, вокальний цикл, вокальний ансамбль для чоловічих та жіночих голосів з супроводом і а capella. Твори митця поставали для виконавців різних рівнів, вони демонструють глибоке розуміння потенціалу адресатів, особливостей вокальної природи звукоутворення і фразування, закономірностей і можливостей співвідношення співу і акомпанементу. Його опуси публікувалися у провідних видавництвах Відня, Дрездена, Ляйпцігу як самостійні видання, а також у вигляді окремих публікацій одиничних композицій у масових періодичних виданнях (як правило, в час перебування композитора у Відні).

У кожному з жанрів, до яких звертається митець, помітне глибинне розкриття поетичної основи, відповідність добору засобів до стилю і змісту тексту. Композиції, орієнтовані на бідермаєрівські засади родинного музичування, вирішені у максимально доступних текстових і формотворчих засобах. Натомість випадки прочитання композитором поезії світового рівня (Ф. Грільпарцер, Дж. Байрон), зумовлюють вагоме проникнення в інтонаційну і емоційно-змістову сферу та відбір для її інтерпретації винятково точно вивіренних виразових засобів, які свідчать про яскраве мелодичне обдарування і суголосність з передовими тенденціями романтичної доби. Вокальні ансамблі адресовані підготованим виконавцям, тому їх відрізняє багатство взаємодії розвинених вокальних партій (імітаційне, контрапунктичне, ізортимічно-акордове, підголоскове, фактурні прийоми Liedertafel), розвинені тонально-гармонічні плани, сміливі інтервальні співвідношення, багата і різнопланова фактура супроводу. Більшість із цих творів виникла у галицький період творчості митця, а отже, дає можливості глибше розкрити традиції виконавства нашого краю крізь призму засвоєного ним обширного європейського досвіду.

Ключові слова: камерно-вокальна творчість, виконавський досвід, стилістика бідермаєру і романтизму, традиції концертного виконавства.

Актуальність дослідження. Творча постать молодшого сина В. А. Моцарта, піаніста, композитора, педагога, диригента і організатора музично-мистецького життя Галичини традиційно фігурує в полі наукових зацікавлень українського музикознавства. Його внесок в полікультурну традицію музичного життя нашого краю розкривають праці, присвячені історії музичної педагогіки (Л. і Т. Мазепи [6], С. Павлишин), формуванню засад публічного виконавства, композиторської творчості і репертуарних спрямувань першої половини XIX століття (Д. Колбін [4], Л. Кияновська [3], Т. Кружева, Т. Федчун), їх віддзеркалення в тогочасній пресі (Л. Мельник). Художню вартість його доробку засвідчують численні просвітницькі концертні програми в Україні і за кордоном, ініційовані Моцартівським товариством у Львові (очолюваним професором Дмитром Колбіним та диригентом Сергієм Бурком), міжнародним музичним фестивалем LvivMozArt (ініційованим відомою українською диригенткою Оксаною Линів), низкою навчальних закладів та окремих виконавців-солістів (піаністи Йозеф Єрмін,

Мирослав та Андрій Драгани, Оксана Рапіта, флейтист Андрій Карпак, співачки Мар'яна Лаба, Наталія Дитюк, Галина Юхимець, Петро Швайковський, Маріанна Цветінська, Мар'яна Мазур та інші).

У зв'язку з 230-річним ювілеєм митця виконавський та дослідницький аспекти отримали нове дихання і значний розвиток. Однак стильові риси творчості, співвідношення складових традицій і власних мистецьких напрацювань та здобутків, докладний аналіз жанрових груп його доробку, їх джерелознавчий аналіз досі залишаються актуальною потребою, недостатньо розробленою в українській музикознавчій думці.

Метою даної розвідки є розгляд видань вокальних композицій Ф. К. Моцарта з архіву бібліотеки Львівської національної музичної академії ім. М.В. Лисенка у джерелознавчому та жанровому аспектах. Важливе підґрунтя для знайомства з прижиттєвими нотними виданнями композитора та копіями з них підготувала Ірина Антонюк в своїх розвідках і дисертації [1; 2], зокрема привернувши увагу до масиву творів

галицького Моцарта у нотозбірні мистецького вишу. Його доробок тут представлено опусами для піанофорте, камерних ансамблів, хоровими композиціями та камерно-вокальною творчістю.

Виклад основного матеріалу. Аналіз наявних нотних видань дає підстави для спостережень над суспільними запитами його доби, жанровими різновидами, поетичними пріоритетами митця, особистими контактами з провідними видавництвами Європи тощо. До камерно-вокальної творчості Ф. К. Моцарт звертався протягом всього свого творчого шляху, що було зумовлено і практичними виконавськими потребами, і глибоким розумінням природи вокального звукоутворення. Свого часу композитор вивчав мистецтво співу та основи компонування під керівництвом Антоніо Сальєрі, який в рекомендаційному листі випускникові свого класу дав найвищі позитивні характеристики і як педагогу вокалу, і як автору вокальних творів. В подальшому, як відомо, Ф. К. Моцарт трактував фахову підготовку учасників заснованого ним товариства св. Цецилії як невід'ємну складову частину діяльності цього співацького осередку і, окрім зведених хорових репетицій, особисто готував виконавців для сольних партій в творах кантатно-ораторійного плану.

Вокальна музика послідовно вабила молодого композитора, котрий лише за 1810 рік, перебуваючи в Підкамені під Рогатином на службі в графа Віктора Ігнаци Баворовського, створив: пісню «Das Hüttchen» (FXWM IIIb:25), вокальний ансамбль а cappella «À l'amitié» (FXWM II:4), романс «Die Entzückung» на текст: Л. Г. К. Гелті, який згодом увійшов до майбутнього вокального циклу ор. 21. Пропонуючи того ж року видавництву «Breitkopf & Härtel» до друку завершений вокальний цикл «Шість пісень» ор. 9, він у листі звертається з проханням надіслати цікаві поетичні тексти для подальшої роботи [5, с. 151]. Львівська музична академія має у своїх фондах його першовидання [12]. До циклу увійшли: 1. «Das liebende Mädchen» на сл. Габрієли фон Баумберг; 2. «An spröde Schönen», 3. «Nein!» на сл. К. Ф. Мюхлера; 4. «Der Schmetterling auf einem Vergissmeinnicht» на сл. Габрієли фон Баумберг; 5. «Klage an den Mond», 6. «Erntelied», обидві на сл. Л. Г. К. Гелті.

Перший з написаних в Галичині циклів Ф. К. Моцарта складається з композицій строгої куплетної форми (2-6 строф) з доволі простими і прозорими фактурними вирішеннями та мелодикою вокальної партії пісенно-аріозного типу. Це твори призначені для безпретензійного родинного музичного дозвілля і за стилістикою ближчі до бідермаєру ніж до романтизму.

Співученицею митця у А. Сальєрі була майбутня знаменитість, австрійська оперна співачка Пауліна Анна Мільдер-Гауптман (Pauline Anna Milder-Hauptmann). Вона прославилася як перша виконавиця партії головної героїні в опері «Леонора» Л. Бетовена, Ф. Шуберт присвятив їй одну зі своїх опер і декілька пісень. Її вокальною майстерністю захоплювалися Наполеон Бонапарт, Й. В. Фон Гете, Г. В. Ф. Гегель і Ф. В. Шеллінг. Франц Ксавер Моцарт підтримував з нею контакт протягом всього життя. Під час своєї гастрольної подорожі 1819–1822 років він зустрічався зі співачкою, відвідував оперні вистави з її участю, запрошував виступати в концертних програмах. В цей період і постали три вокальні композиції на тексти славного поета Фрідріха Грільпарцера: у серпні 1821 року – «Нічна пісня Берти» («Bertha's Lied in der Nacht»), а в січні і лютому 1822 року, відповідно, «До вечірньої зорі» («An den Abendstern») та «Знахідка» («Das Finden»). Цікаво, що композиція «Bertha's Lied in der Nacht» була опублікована у часописі «Wiener Zeitschrift für Kunst, Literatur, Theater und Mode» (1821, № 111). Цього року липень та серпень митець провів у Відні, можливо готуючи пісню до програми концерту в театрі Ан-дер-Він. У вигляді циклу на тексти одного автора він був надрукований під назвою «Три німецькі пісні» («Drey Deutsche Lieder») ор. 27 видавництвом Доменіко Артарія у Відні у 1833 році [9], про що є згадка у листі до видавця 11 листопада 1832 року [5, с. 170]. На знак захоплення артистизмом подружки дитинства автор присвятив вокальний цикл П. А. Мільдер-Гауптман. Бібліотека академії має в своїх фондах і першовидання цього циклу, і копію з нотної вкладки до часопису [7]. Традиційно жанр німецької пісні у прочитанні Ф. К. Моцарта і його сучасників орієнтований на наслідування фольклорних першозразків: строгу куплетність, діатонічну пісенність вокальної партії, узагальненість змісту, нескладні фігуративні формули супроводу. Однак у цьому циклі помітне тяжіння до більш розвинених тонально-модуляційних планів, варіантності, багатства фактурних типів, поєднання пісенності і декламаційності у мелодиці, метричних і темпових контрастів. Найбільшою мірою цим відрізняється заключна пісня циклу, «Bertha's Lied in der Nacht», у підзаголовку якої підкреслено, що це фрагмент з трагедії «Die Ahnfrau». Її матеріал має наскрізне розгортання, набуває синтезованих рис монологу і балади з двох контрастних розділів, акомпанемент бурхливий і віртуозний, слугує психологічним підтекстом. Натомість інструментальну партію пісні «Das Finden» викладено у

розвиненій фактурі взаємодоповнення, притаманній шуманівським камерно-вокальним творам. Ці особливості, очевидно, були зумовлені і якістю поетичних текстів Ф. Грільпарцера, і орієнтацією на виконавський потенціал значно вищий за побутово-аматорський.

У лютому 1815 Ф. К. Моцарт був запрошений до участі в урочистій асамблеї як піаніст-концертмейстер та композитор (імовірно, приуроченої до уродин Франца І, які пишню святкувалися на офіційному і громадському рівнях 12 лютого). До цієї події, яка відбулася в домі генерала Йоганна барона фон Гіллера (Johann Freiherr von Hiller), а точніше – в приміщенні військової комендатури. Генерал був великим меломаном, і одразу після переведення до Львова у 1813 році започаткував в місті регулярні абонементні вечори інтелектуального дозвілля (так звані Ресурси), з музичними виступами любителів музичного мистецтва, які користувалися величезною популярністю.

До урочистого концерту в домі генерала Ф. К. Моцарт підготував вокальний ансамбль – терцет для жіночих голосів «Весняний привіт» («Frühlings-Gruß») ор. 29, який тут вперше прозвучав у виконанні співачок-аристократок: дружини Й. Гіллера, Терезії Ертель фон Зео (Theresia Ertel von Seeau), Йозефіни Бароні-Кавалькабо і Терези Вайротер. Терцет написано для двох сопрано і меццо з фортепіанним супроводом. Композиція доволі розгорнена, в тричастинній динамізованій формі зі скороченою репризою (АВА₁). Оскільки це вокальний ансамбль, взаємодія партій вибудована з дотриманням можливості почергового солювання чи домінування кожної з партій. Тип мелодики – аріозний, примхлива ритміка гнучко підпорядкована структурі і силабіці словесного ряду. У співвідношенні партій спостерігаються імітаційні, контрапунктичні поєднання та різновеликі ізоритмічні інтервальні смуги. Всюди, де звучать всі три голоси – їх дублює партія фортепіано, доповнюючи виклад розвиненими фактурними фігураціями в цезурах. Матеріал окремих розділів контрастує за викладом, метрикою і тональним планом (А – Moderato, Es-dur, 4/4, де переважає пульсуючий вісімковий акордовий супровід; В – Allegretto, B-dur – g-moll, 3/4, більш жвавого, грайливо-танцювального характеру, з примхливо-паузованою першою долею акомпанементу). Дрезденське першовидання цього твору, реалізоване у 1835 році, доступне для дослідження і виконання у фондах львівського музичного вишу [11].

1826 рік був знаменний численними мистецькими подіями в житті музиканта. В травні було офіційно затверджено статус товариства св. Цеци-

лії і розпочато інтенсивну підготовчу роботу до виступів. Однак у серпні Ф. К. Моцарт залишив місто на прохання щойно овдовілої матері, провівши з нею близько двох тижнів у Зальцбургу. За цей час він взяв участь у музичній академії в залі Зальцбурзької ратуші та підготував виконання «Реквієму» В. А. Моцарта в університетській церкві в пам'ять про вітчима Г. Н. Ніссена. Наступна мистецька подія містила низку номерів авторства Ф. К. Моцарта: Концерт для фортепіано з оркестром № 2, квінтет для духового ансамблю і піано-форте та чоловічий терцет. Є підстави припустити, що це був терцет а cappella «Die Nacht» на текст Йоганна Петера Уца (Johann Peter Uz), представника куртуазної поезії рококо. У доробку композитора це одне з рідкісних звертань до ансамблю без супроводу (цього ж року було написано ще один чоловічий терцет «Pour des morts», створений як музичний номер до водевілю «Одна година вдівства» (Comédie-Vaudeville «Une heure de veuvage») фон Едуара Мазера, Ежена Леба і Л. М. Ж. Т. Беназе (von Édouard Mazères, Eugène Lebas und L. M. J. T. Bénazet) (FXWM IXa:01).

Що ж до тексту, двома роками пізніше ним написано кантату «Gott im Ungewitter» (FXWM I:06) на духовний текст цього ж автора. Публікація цього твору припадає на період переїзду до Відня: він вийшов у часописі «Wiener Zeitschrift für Kunst, Literatur, Theater und Mode» 1839 року, № 51 (у Львові зберігається копія з цього першовидання) [8]. Особливістю ансамблю є склад (тенор і два баси). Це ансамблева мініатюра в двочастинній безрепризній формі (А – Andante, fis-moll, 3/4; В – Allegretto, A-dur, 2/2), витримана в стилістиці Liedertafel: розважальний характер змісту, пописові сольні заспіви до окремих структурних побудов, переважання гомофонно-акордового викладу з ізоритмічними розділами та підголосковими елементами.

За копією нотної вкладки до вищезгаданого часопису у архіві бібліотеки Львівської національної музичної академії є змога ознайомитися з першовиданням романсу «Erinnerung» на текст Дж. Байрона [10]. Він був опублікований 8 вересня 1829 року в № 65. Це один з найбільш вишуканих солоспівів Ф. К. Моцарта. За жанром він найближчий до романсу-елегії. В його основу покладено вірш скорботно-ліричного характеру. Композитор визначає образність ремаркою «in mässiger Bewegung und mit Gefühl» (в помірному темпі і з почуттям), але, окрім цього, конкретизує темп за допомогою метрономічних показників (чверть=54 Mälzel's Metronome). Форма солоспіву – єдина велика розгорнена строфа, мелодична

лінія вокальної партії кантиленно-оповідного типу. Знову звертає на себе увагу виняткова чуйність до найтонших нюансів мовного синтаксису та емоційних градацій: ритміка і фразування прихливі, паузовані, з промовистими цезурами, затактами, пунктирами, мелізматиною, яка урельсфноє зміст. В ній поєднуються часті ламентозні завершення фраз і варіантна секвенційність, великий амбітус і динамічна шкала, витончені філірування в кульмінаційних зонах.

Фортепіанна партія базується на однотипній гітарній фігуративній формулі, натомість основою драматургічного розвитку є альтерована гармонія та численні відхилення, які підкреслюють емоційне тло твору. У цілому у романсі помітні характерні ознаки камерно-вокального мистецтва

романтизму, які впритул підводять до шубертівських знахідок в майбутньому.

Перспективи подальших досліджень. Дослідження вокального доробку Ф. К. Моцарта має значні подальші перспективи, оскільки включає різножанрові твори, низку циклів, ансамблів різних складів, фрагменти музики до мелодрам і зінгшпіль, хорові композиції з солістами, у яких знайшли відображення стильові та репертуарні тенденції його доби, власний практичний досвід вокального педагога, виконавця-концертмейстера, хорового диригента. Більшість із цих творів виникла у галицький період творчості митця, а отже, дає можливості глибше розкрити традиції виконавства нашого краю крізь призму засвоєного ним обширного європейського досвіду.

Література

1. Антонюк І.М. З історії музичних колекцій бібліотеки Львівської державної музичної академії імені М.В. Лисенка. *Вісник Львівського університету. Серія: книгознавство, бібліотекознавство та інформаційні технології*. Львів, 2007. Вип. 2. С. 209–216.
2. Антонюк І.М. Нотні колекції бібліотеки ЛНМА ім. М.В. Лисенка у світлі історико-культурного процесу краю : дис. ... канд. мистецтвознав. : 17.00.01 – Теорія та історія культури. Львів : ЛНМА ім. М.В. Лисенка, 2008. 250 с.
3. Кияновська Л. Діяльність німецьких, австрійських та чеських музикантів в Галичині в XIX ст. *Musica Galiciana: Kultura muzyczna Galicji w kontekście stosunków polsko-ukraińskich (od doby piastowsko-książęcej do roku 1945) / pod red. L. Mazepy*. Rzeszów: 2000. T. 5. С. 119–128.
4. Kolbin D. Ein Lemberger Portrat von Franz Xaver Mozart In: Lemberg. *L'viv 1772–1918. Wiederbegegnung mit einer Landeshauptstadt der Donaumonarchie. Eigenverlad der Museen der Stadt Wien*. Wien, 1993. S. 30–32.
5. Linden, Albert Van der and W. A. Mozart, Jr. Lettres de W. A. Mozart junior. *Revue belge de Musicologie. Belgisch Tijdschrift voor Muziekwetenschap*. 1951. Vol. 5. № 3/4 (Jul.-Dec.). P. 147–176.
6. Mazepa L. Towarzystwo św. Cecylii we Lwowie. *Musica Galiciana / pod red. Leszka Mazepy*. Rzeszów : Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, 1999. T. III. S.105–127.
7. Mozart F. X. [W. A. Mozart (Sohn)]. Bertha's Lied in der Nacht (Aus dem Trauerspiele: Die Ahnfrau). *Wiener Zeitschrift für Kunst, Literatur, Theater und Mode*. [Wien] : Strauss, 1821. № 111. [Erstdruck]. S. 8.
8. Mozart F. X. [W. A. Mozart (Sohn)]. Die Nacht / Gedicht von Uz. Vocal-Terzett von W. A. Mozart (Sohn) [Erstdruck] *Wiener Zeitschrift für Kunst, Literatur, Theater und Mode*. [Wien] : Strauss, 1839. № 51. S. 8.
9. Mozart F. X. [W. A. Mozart (Sohn)]. Drey deutsche Lieder mit Begleitung des Pianoforte / componirt und der Frau Milder-Hauptmann gewidmet von W. A. Mozart (Sohn). Wien : Artaria & Comp.ie, [1833]. [Erstdruck]. 13 S.
10. Mozart F. X. [W. A. Mozart (Sohn)]. Erinnerung. Gedicht von Lord Byron. In Musik gesetzt von W. A. Mozart sohn W. A. Mozart (Sohn.). *Wiener Zeitschrift für Kunst, Literatur, Theater und Mode*. [Wien] : Strauss, 1839. № 108. [Erstdruck]. S. 9.
11. Mozart F. X. [W. A. Mozart (Sohn)]. Frühlings-Grüss: Gesang für drei Frauen-Stimmen mit Begleitung des Pianoforte ; 29tes Werk [Op. 29] / in Musik gesetzt von W. A. Mozart (Sohn.). Dresden : Wilhelm Paul, [1835] [Erstdruck]. 7 S.
12. Mozart F. X. [W. A. Mozart (Sohn)]. Sechs Lieder mit Begleitung des Forte-Piano von W. A. Mozart (Sohn.). Op. 9. Leipzig : Breitkopf & Härtel. 1810. 17 s.

References

1. Antoniuk I. M. Z istorii muzychnykh kolektsii biblioteki Lvivskoi derzhavnoi muzychnoi akademii imeni M. V. Lysenka. *Visnyk Lvivskoho universytetu. Serii: knyhoznavstvo, bibliotekoznavstvo ta informatsiini tekhnolohii*. Lviv, 2007. Vyp. 2. S. 209–216.
2. Antoniuk I. M. Notni kolektsii biblioteki LNMA im. M. V. Lysenka u svitli istoryko-kulturnoho protsesu kraiu: dys. ... kand. mystetstvoznav.: 17.00.01. Teorii ta istoriia kultury. Lviv: LNMA im. M. V. Lysenka, 2008. 250 s.
3. Kyianovska L. Diialnist nimetskykh, avstriiskyykh ta cheskykh muzykantiv v Halychyni v KhIKh st. *Musica Galiciana: Kultura muzyczna Galicji w kontekście stosunków polsko-ukraińskich (od doby piastowsko-książęcej do roku 1945) / pod red. L. Mazepy*. Rzeszów: 2000. T. 5. S. 119–128.
4. Kolbin D. Ein Lemberger Portrat von Franz Xaver Mozart In: Lemberg / L'viv 1772–1918. *Wiederbegegnung mit einer Landeshauptstadt der Donaumonarchie. Eigenverlad der Museen der Stadt Wien*. Wien, 1993. S. 30–32.
5. Linden, Albert Van der and W. A. Mozart, Jr. Lettres de W. A. Mozart junior. *Revue belge de Musicologie / Belgisch Tijdschrift voor Muziekwetenschap*. 1951. Vol. 5. № 3/4 (Jul.-Dec.). P. 147–176.
6. Mazepa L. Towarzystwo św. Cecylii we Lwowie. *Musica Galiciana / pod red. Leszka Mazepy*. Rzeszów: Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, 1999. T. III. S.105–127.

7. Mozart F. X. [W. A. Mozart (Sohn)]. Bertha's Lied in der Nacht (Aus dem Trauerspiele: Die Ahnfrau). Wiener Zeitschrift für Kunst, Literatur, Theater und Mode. [Wien] : Strauss, 1821. № 111. [Erstdruck]. S. 8.
8. Mozart F. X. [W. A. Mozart (Sohn)]. Die Nacht / Gedicht von Uz. Vocal-Terzett von W. A. Mozart (Sohn) [Erstdruck] Wiener Zeitschrift für Kunst, Literatur, Theater und Mode. [Wien] : Strauss, 1839. № 51. S. 8.
9. Mozart F. X. [W. A. Mozart (Sohn)]. Drey deutsche Lieder mit Begleitung des Pianoforte / componirt und der Frau Milder-Hauptmann gewidmet von W. A. Mozart (Sohn). Wien: Artaria & Comp.ie, [1833]. [Erstdruck]. 13 S.
10. Mozart F. X. [W. A. Mozart (Sohn)]. Erinnerung. Gedicht von Lord Byron. In Musik gesetzt von W. A. Mozart sohn W. A. Mozart (Sohn.). Wiener Zeitschrift für Kunst, Literatur, Theater und Mode. [Wien] : Strauss, 1839. № 108. [Erstdruck]. S. 9.
11. Mozart F. X. [W. A. Mozart (Sohn)]. Frühlings-Grüss: Gesang für drei Frauen-Stimmen mit Begleitung des Pianoforte ; 29tes Werk [Op. 29] / in Musik gesetzt von W. A. Mozart (Sohn.). Dresden: Wilhelm Paul, [1835] [Erstdruck]. 7 S.
12. Mozart F. X. [W. A. Mozart (Sohn)]. Sechs Lieder mit Begleitung des Forte-Piano von W. A. Mozart (Sohn.). Op. 9. Leipzig: Breitkopf & Härtel. 1810. 17 s.

Nataliia Maichyk – Candidate of Art Studies, Associate Professor of the Department of Jazz and Popular Music and the Department of Special Piano, Lviv National Academy of Music named after M. V. Lysenko

Vocal works of Franz Xaver Mozart in the funds of the library of the LNAM named after M. V. Lysenko

The article is devoted to the review of editions of vocal compositions by FK Mozart from the archives of the library of the Lviv National Academy of Music. MV Lysenko in source studies and genre aspects. The analysis of the available music editions gives grounds for observations on the public demands of his time, genre varieties, poetic priorities of the artist, personal contacts with leading publishers in Europe and more. This area of creativity is represented by various varieties: German song, romance, elegy, vocal cycle, vocal ensemble for male and female voices with accompaniment and a cappella. The artist's works were performed for performers of different levels, they demonstrate a deep understanding of the potential of the recipients, the peculiarities of the vocal nature of sound and phrasing, patterns and possibilities of the relationship between singing and accompaniment. His works were published in leading publishing houses in Vienna, Dresden, Leipzig as independent publications, as well as in the form of separate publications of single compositions in mass periodicals (usually during the composer's stay in Vienna). In each of the genres to which the artist refers, there is a deep understanding of the potential of the poetic basis, the conformity of the choice of means to the style and content of the text. Compositions focused on Biedermeier principles of family music making are solved in the most accessible textual and formative means. Instead, the composer's reading of world-class poetry (F. Grillparzer, J. Byron) leads to a deep penetration into the intonation and emotional-semantic sphere and selection for its interpretation of exceptionally accurate means of expression, which testify to the bright melodic talent and harmony with advanced . Vocal ensembles are addressed to trained performers, so they are distinguished by the richness of interaction of developed vocal parts (imitation, counterpoint, isortimic-chord, undertone, texture techniques Liedertaffel), developed tonal-harmonic plans, bold intervals, rich and varied interplay, rich and varied interplay. Most of these works originated in the Galician period of the artist's work and thus provide an opportunity to reveal more deeply the traditions of our region's performance through the prism of his extensive European experience.

Key words: chamber and vocal creativity, performing experience, stylistics of Biedermeier and romanticism, traditions of concert performance.